

PSALMUS

SEPTUAGESIMUS PRIMUS.

Psalmus.

- 1 In Salomonem.
- 2 **D**Eus iudicium tuum regida: & iustitiam tuam filio regis.
- 3 **J**udicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.
- 4 **S**uscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.
- 5 **J**udicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.
- 6 **E**t permanebit cum Sole, & ante Lunam, in generatione, & generationem.
- 7 **D**escendet sicut pluvia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.
- 8 **O**rietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.
- 9 **E**t dominabitur à maris usque ad mare: & à fluminis usque ad terminos orbis terrarum.
- 10 **C**oram illo proderunt Æthiopes: & inimici eius terram lingent.
- 11 **R**eges Tharsis, & insula: munera offerent: Reges Arabum, & Saba, dona adducent.
- 12 **E**t adorabunt eum omnes Reges terræ: omnes gentes seruient ei:
- 13 **Q**uia liberabit pauperem à potente: & pauperem, cui non erat adiutor.
- 14 **P**arecet pauperi & inopi: & animas pauperum salvas faciet.
- 15 **E**x uteris & iniquitate redinet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.
- 16 **E**t vivet, & dabitur ei de auro Acabiz, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.
- 17 **E**t erit firmamentum in terra in summis montium, super extolletur super Libanum fructus eius: & florebut de civitate sicut fenam terræ.
- 18 **S**it nomen eius benedictum in secula: ante Solem permanet nomen eius.
- 19 **B**enedicentur in ipso omnes Tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.
- 20 **B**enedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:
- 21 **E**t benedictum nomen maiestatis eius in æternum: & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat.
- 22 **D**efecerunt laudes David filii Jesse.

Titulus & Argumentum.

Psalmus.

Verf. 1.) In Salomonem.

Uod ita simpliciter emendatis codices Graeci Latinique in titulo habent, *de Exodo*, in *Salomone*, & Hieronymus, *Salomoni*, ex Hebræo *שלמה* *Israhel*, aut *Israhel Salomoni*, aut *pro Salomone*, aut *Israhel Salomoni*, aut *de Salomone*, Codices Complutenses ac Regii legunt cum addito, in *Salomonem* *Latinis in Psal. Tom. III.*

Psalmus David de Exodo de Exodo David, quo pacto legunt etiam Euthymus ac Nicephorus. Extat apud Rufinum, Remyum, Arnobium, Haimonem, Brunonem Cattusianum, Hugonem, Glossam, & alios, *Psalmus David in Salomone*: Apud Bedam, *Psalmus in Salomone*: apud Brunonem Herbipolem, in *Salomonem Psalmus*. Chaldaeus paraphrastes expositus, apponant nomen, propterea fortassis faciunt, quia Davidem hujus Auctorem Plim esse, voluerunt exprime: qui Hebræum *שלמה* *Israhel* interpretantur ipsius Salomonis, ab eo compositum ceteri nomen Salomonis ad argumentum, retulerunt? Sive *Davidis* retineatur nomen, sive juxta emendatioribus libros non retineatur, jam docui in prelatione a vero videri similiorem sententiam, quæ plimos omnes adscribit Davidi. Quod verò ad præsentem pertinet indicium, ut argumentatur Valentia, Cajetanus, indicis Parmensis, Jantenius, Auctorem Davidem præfremam ejus verba, *defecerunt laudes David filii Jesse*. Confirmat Valentia Hieronymi auctoritate, qui contrariam alibi à Assumptione Virginis. At hic sermo à peritis negatur esse Hieronymi. Videtur Apollinaris & edidisse omnino abique titulo psalmum hanc apud Hebræos olim fuisse.

וְעַד הַיּוֹם עוֹד הוּא מְשֻׁבָּח בְּיַד הַיְהוּדִים
illud usque pueris erat inscriptio caræ, Hebræis.

Deinde tamen tituli qui nunc est mentionem facit:

וְעַד הַיּוֹם עוֹד הוּא מְשֻׁבָּח בְּיַד הַיְהוּדִים
Dulce carmen Salomoni clare præsum.

Magna porro, ut ad argumentum psalmi accedamus, Catholici confessione affirmant, agi in hoc de Christo: & probant, quia Salomon jam diu mortuus, non permanet cum Sole, nec etiam fuit ante lunam, nec dominatus finibus terræ, nec ante Solem fuit nomen eius, nec ab orientalibus & occidentalibus tributum accepit, nec propriè adoratus est ab omnibus Regibus terræ, vel ei servitum est ab omnibus gentibus, vel benedictus in ipso omnes Tribus terræ, vel cælestis roris illas in terram stillavit, vel ejus fructus elevatus est super Libanum: vel inimici ad pedes provoluit pulverem hinc erunt. Negat Basilus vel Theodoricus & idem etiam Judæos insinuat posse: Eusebius à autem asserit quicumque divinarum scripturarum non sit imperius, facile concessum: etiam si prima psalmi verba Salomoni valeant convenire, quia successori illius ac filius Roboam solum regnans in Judæa, ac ne in tota quidem, Solis septemdecim annis pessime ulus est imperio. Anastasius recitans Marcellino tenens eundem iudicium sibi de libro psalmorum dictum, præcipua quæque Christi mysteria hinc peti testatur, idem verò Regnum ejus, potestatem judicandi, secundum in carnem adventum, vocationem Gentium. In questionibus quoque ad Antiochum & (si tamen operis ejus Auctos est non dubitat affirmare mentis) Judæum qui de Salomone psalmum interpretetur, Justinus nihil eorum quæ psalmo continentur, auctet Judæo Tryphoni asserere, Salomoni congruere, *quædam clarum & perspicuum esse*. Augustinus alius in locis præter commentarium docet, quod psalmus ille in Salomone quidem titularur, sed quia ita ibi dicta sunt, quæ in illum Regem temporalem, & postea graviter peccantem convenire non possunt, etiam contra ipsos Judæos de Christo esse prædicta invictissimè descendunt, nullus autem Christianus negat: talia enim dicta esse, de quibus dubitari non possit quò ad Christum pertineant. Hieronymus

2. cap. 2.
Verisimiliter
sententia
que
psal omnes
adscribit
Davidi.

b. in Preleg.

*Psalmus hic
sive titulo
videtur
credidit
Apollina-
rius.*

*Argumen-
tum. De
Christo
Naimus,
non de Sa-
lomone.*

*eundem
metu in 4. 2.
Cant.
87. de magis
in de magis.
7.*

6 p. 136.

*f. de unit.
Beel. 2. & 17
de civitate.
13. 1. 1. 1.
Remy. 2. 7.*

VENETIS. MDCCXXX.

